4

தேவனுடன் எனது அன்றாட நடை

"பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர்!"

இன்றைய நாட்களில் மக்கள் - "மகிழ்ச்சியாயிருத்தல்" என்ற - ஒரே ஒரு இலக்கைக் கொண்டுள்ளார்கள். அவர்கள் உணர்வெழுச்சியை, பொழுதுபோக்கை, ''வேடிக்கையையும் விளையாட்டுக்களையும்'' விரும்புகின்றார்கள். "மகிழ்ச்சியாயிருத்தல்" என்பதை, வேதாகம ரீதியான மகிழ்ச்சியுடன் ஒருபோதும் குழப்பிக் கொள்ளாதீர்கள். பெரும்பாலானவர்கள், பரிசுத்தராக இருப்பதற்கு மாறாக மகிழ்ச்சியாக இருப்பார்கள், சுத்தமாக இருப்பதற்கு மாறாக பாதுகாப்பாக இருப்பார்கள், விசுவாசம் நிறைந்தவர்களாக இருப்பதற்கு மாறாக வெற்றி நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள். பெரும்பாலான பெற்றோர்கள், தங்கள் பிள்ளைகள் ''மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்'' என்று மாத்திரமே நினைப்பது பரிதாபத்திற்குரியதாக உள்ளது. அவர்கள் அவ்வாறு மகிழ்ச்சியாக இல்லை என்பது அதை விடப் பரிதாபகரமானதாக உள்ளது. சிலர், "என் வாழ்க்கை முறையானது பாவம் நிறைந்ததாக இருக்கலாம், ஆனால் நான் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் என்றே தேவன் விரும்புகின்றார் என்று நான் நினைக்கின்றேன்" என்று முடிவு செய்து, வெறுக்கத்தக்க பாவத்திலேயே கிடக்கின்றார்கள். உண்மையான ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது "மகிழ்ச்சியாக இருத்தல்" என்பதும் ஒன்று கலப்பது இல்லை. இந்த விளக்கத்தின்படி, தேவன் ஒருவரையும் ஒருபோதும் ''மகிழ்ச்சியாய்'' இருக்கும்படி கட்டளையிட்டதில்லை என்றாகிறது.

அதே போன்றே, நவீன சமுதாயமானது உடல் நலத்தை விக்கிரக ஆராதனைப் படுத்துகிறது. இது "உள்" ளானதாக இருக்கிறது! மக்கள் உடற்பயிற்சி செய்து, மூலிகைகளைப் பயன்படுத்தி, ஒவ்வொரு புதிய தந்திர வேலையையும் நாடுகின்றார்கள். அவர்கள் தங்கள் உடல்களை விக்கிர ஆராதனைப்படுத்துகிற வேளையில், தங்கள் ஆத்துமாக்களைப் புறக்கணிக்கின்றார்கள்.

பரிசுத்த தன்மை எங்கே சென்று விட்டது? மகிழ்ச்சியை நேரடியாகத் தேடும்போது, அது தோல்வியில் முடிகிறது. உடல் நலம் என்பது முடிவான மரணத்தை வெற்றிகொள்ள முடியாது. "யாவரோடும் சமாதானமாயிருக்கவும், பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயிருக்கவும் நாடுங்கள், பரிசுத்தமில்லாமல்

ஒருவனும் கர்த்தரைத் தரிசிப்பதில்லையே" (எபி. 12:14). நாம் பண்பு என்பதிலிருந்து அப்பாற்பட்ட நிலையில் மனிதர்களையும் சபைகளையும் கட்டியெழுப்ப முயற்சி செய்வதால் தோல்வியடைகின்றோம். நாம் ஒரு பெரிய சபையை விரும்புகின்றோம், ஆனால் பரிசுத்தமான சபையை அல்ல. சபையின் நேர்முகத் தேர்வுகளில், என் வயது, என் கல்வி, என் [கல்வி மற்றும் அனுபவம் பற்றிய] சுருக்கத் தொகுப்பு மற்றும் சபையை எதிர்கொண்டுள்ள பிரச்சனைகள் ஆகியவை பற்றி நான் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டுள்ளேன். [ஆனால்] எவரொருவரும், "நீங்கள் பரிசுத்தவானாக இருக்கின்றீர்களா?"; "நீங்கள் தேவனுடன் ஆழ்ந்த அறிவுள்ள உறவுகொண்டு இருக்கின்றீர்களா?" என்று ஒருக்காலும் கேட்டதில்லை. நமது அன்றாட நடை என்பது பரிசுத்தமான நடையாக உள்ளது.

நான் கல்லூரியில் இருந்தபோது, பார்வையிட வந்த கல்வியாளர் ஒருவர், "பிரசங்கியார் [ஆகவிருந்த] பையன்களாகிய" எங்களை அதிர்ச்சி யடையச் செய்து கோப மூட்டினார். அவர், அன்பு அல்ல ஆனால் பரிசுத்தம் என்பதே தேவன் விரும்புகின்ற முதல் எண்ணப்போக்காக உள்ளது என்று கூறினார். அவர் அன்பை நான்காவதாக வரிசைப்படுத்தினார். அவர் பரிசுத்தத்தை முதலாவதாக வைத்ததில் சரியானவராகவே இருந்தார். (அன்பு என்பது நான்காவதாக இருத்தலைப் பற்றி நான் [சரியாய்] அறிவதில்லை; அது ஐந்தாவதாகவோ அல்லது ஏழாவதாகவோ இருந்திருக்க முடியும்.) "உங்களை அழைத்தவர் பரிசுத்தராயிருக்கிறது போல, நீங்களும் உங்கள் நடக்கைகளெல்லாவற்றிலேயும் பரிசுத்தராயிருங்கள்" (1 பேது. 1:15, 16). பேதுரு, "அன்பு, அன்பு, அன்பு" என்றல்ல ஆனால், "பரிசுத்தம், பரிசுத்தம், பரிசுத்தம்" என்றே வலியுறுத்தினார்.

இன்றைய நாட்களில் கடவுள் "உள்ளாக" இருக்கின்றார் - ஆனால் இவர் பரிசுத்தமான, வேதாகம ரீதியான தேவனல்ல. எல்லையற்ற, மாற்றப் படக் கூடாத, நித்தியமான, உயிருள்ள, பரிசுத்த தேவனை நோக்கிச் செல்லுதல் என்பது பொதுவான போக்காக இருப்பதில்லை! இவரே நமது அன்றாட நடையின் தேவனாக உள்ளார். தேவன் பரிசுத்தர் என்று நீங்கள் நினைக்காதபோது, அவருக்கு நீங்கள் அஞ்ச முடியாது. "தேவனுக்குப் பயந்து அவர் கட்டளைகளைக் கைக்கொள், எல்லா மனுஷர் மீதும் விழுந்த கடமை இதுவே" (பிர. 12:13).

ஆம், தேவன் அன்பாயிருக்கின்றார் (1 யோவா. 4:8, 16). இதற்கும் மேலாக, அவர் ஒளியாயிருக்கின்றார் (1 யோவா. 1:5). தேவனுடைய தொன்மைத்துவமான தூய்மைத் தன்மையைக் கனப்படுத்துங்கள். தேவனு டைய பண்பைத் தூய்மையானதாகக் காத்துக் கொள்ளுங்கள்! தேவன் அன்பாகவே இருக்கின்றார், ஆனால் அன்பே தேவன்/தெய்வம் என்று இருப்பதில்லை. அன்பு என்பது தேவனை விளக்கப்படுத்துவதில்லை; தேவன் [தாம்] அன்பை விளக்கப்படுத்துகின்றார். தேவன் அன்பாயிருக் கின்றார் என்பதினால் அல்ல, ஆனால் அவர் பரிசுத்தமாயிருக்கின்றார் என்பதினாலேயே சிலுவை அவசியமாயிற்று. நீங்கள் உங்கள் மகனைக் கொல்லுவதினால் ''உங்கள் அன்பை நிரூபிக்க'' மாட்டீர்கள் - இது மனத்தெளிவற்ற தன்மையாக உள்ளது. "அன்புகூருகின்ற தேவன், பாவியை

எவ்வாறு நரகத்திற்கு அனுப்ப முடியும்?" என்று கேட்பது, ஒரு தவறான கேள்வியை முன் வைப்பதாக உள்ளது. பரிசுத்தமான தேவன் ஒரு பாவியை நரகத்திற்கு அனுப்பாதிருப்பது எப்படி? தேவன் பாவத்தையோ அல்லது பாவிகளையோ தொட முடியாது. எந்த ஒரு பாவியும், பரிசுத்தமான தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் நிற்பதற்கு உரிமையோ அல்லது காரணமோ கொண்டிருப்பதில்லை! "பாவம் நிறைந்த மனிதன் பரிசுத்தமாக எப்படி இருக்க முடியும்?" என்பது நித்தியமான விஷயமாக உள்ளது. ஒவ்வொரு பாவமும் தண்டிக்கப்பட வேண்டும். எந்தப் பாவமும் பரலோகத்திற்குச் செல்லுவதில்லை.

பாவத்தின் சம்பளம் மரணம் (ஆதி. 2:17; ரோமர் 6:23). பாவம் நிறைந்த மனிதன் இழந்துபோகப்பட்டவனாக, உதவியற்றவனாக, நம்பிக்கையற்ற வனாக இருக்கின்றான். பாவம் நிறைந்த மனிதன் தன்னையே இரட்சித்துக் கொள்ள இயலாது. தேவனுடைய பரிசுத்த தன்மையானது அவருடைய கோபத்தை வேண்டுகிறது. தேவன் தேவனாக இருக்க வேண்டும். தேவனு டைய பரிசுத்தமானது நீதியை வேண்டுகிறது. இதுவே இப்போது அன்பின் முடிசூட்டப்பட்ட மகிமையாக (கிருபையைப் பற்றிய தகுதியான புரிந்து கொள்ளுதலாக) உள்ளது. மனிதனால் முடியாததை, தேவன் மனிதனுக் குள்ளாகவே செய்தார். தேவன் மனித இனத்துடன் கிறிஸ்துவுக்குள் இணைந்து கொண்டார். இயேசு பரிபூரணமான வாழ்வை வாழ்ந்து, தமது இரத்தத்தைச் சிந்தினார். நீதியானது மரணத்தை - இரத்த பலியை - வேண்டிற்று. அந்த விலையை அன்பு செலுத்திற்று! "தேவன் ... இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்" (யோவா. 3:16). இயேசு "அநேகரை மீட்கும் பொருளாகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுக்கவும் வந்தார்" (மத். 20:28). ஒரே இரட்சகரான இயேசு கிறிஸ்து, ஒவ்வொருவருக்காவும் மரணத்தை ருசி பார்த்தார் (எபி. 2:9; அப். 4:11, 12). தேவனுடைய பரிசுத்தம் இன்றி அவரது அன்பிற்கு அர்த்தம் எதுவும் இருப்பதில்லை. தேவன் பரிசுத்தராக நிலைத்துள்ளார்; பாவத்தின் மீதான அவரது கோபமானது சிலுவையில் இயேசுவின் மீது ஊற்றப்பட்டது. இதுவே சுவிசேஷமாக உள்ளது! "தேவன் கிறிஸ்துவுக்குள் உலகத்தைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கினார்" (2 கொரி. 5:19-21). இயேசு கிறிஸ்து இல்லையேல், பாவிகள் தங்கள் பாவங்களில் மரிக்க மட்டுமே முடியும். இயேசு பாவிகளுக்காக, தேவபக்தியற்றவர்களுக்காக மரித்தார் (ரோமர் 5:6-8). இயேசு பாவிகளை அப்படியேவோ அல்லது சாத்தியக்கூறுள்ள வகையிலோ இரட்சிக்கவில்லை; மாறாக அவர் பாவிகளை ''இரட்சிக்கப்படக்கூடியவர்கள்'' ஆக்கினார். தேவன் தம்மிடமிருந்து நம்மை இரட்சிப்பதற்கு ... தம்மையை ... தம்மையே நமக்காகக் கொடுத்தார்!

"மகிழ்ச்சியாய்" இருக்க நான் உரிமை கொண்டுள்ளேனா?	இல்லை!
"நலமாய்" இருக்க நான் உரிமை கொண்டுள்ளேனா?	இல்லை!
"பரிசுத்தமாய்" இருக்க நான் உரிமை கொண்டுள்ளேனா?	ஆம்!

பரிசுத்த ஆவியானவரும் நானும்

1 கொரிந்தியர் 2:9-16

"பின்னும் நான் சொல்லுகிறதென்னவென்றால், ஆவிக்கேற்றபடி நடந்துகொள்ளுங்கள், அப்பொழுது மாம்ச இச்சையை நிறைவேற்றா திருப்பீர்கள். மாம்சம் ஆவிக்கு விரோதமாகவும், ஆவி மாம்சத்துக்கு விரோதமாகவும் இச்சிக்கிறது; ... நாம் ஆவியினாலே பிழைத்திருந் தால், ஆவிக்கேற்றபடி நடக்கவும் கடவோம்" (கலா. 5:16, 17, 25).

ஆவிக்குரிய தன்மையைப் பரிசுத்த ஆவியானவரிலிருந்து நாம் தனியே பிரித்து எடுக்க இயலாது என்பது தெளிவானதாக உள்ளது. கடந்துபோன ஐம்பது ஆண்டுகளும் ஆவியானவர் மீது அதிக வலுவான ஆர்வத்தைக் கண்டுள்ளன. துரதிரஷ்டவசமாக எல்லைகளுக்கப்பால் ஆனவைகளே மேலோங்கி நின்றன. ஆவியானவரை ஒப்புக்கொள்ளுதல் என்பது பின்வரும் இரு நிகழ்வுகளில் ஏதாவது ஒன்றாக உள்ளது: (1) மதத்தினால் தடை விதிக்கப்பட்ட செயல் அல்ல (2) "St. Vitus' Dance." இவ்விரண்டும் - ''நாம் அவரை மறந்துபோவோம்'' மற்றும் ''நாம் பித்துப்பிடித்தவர் களாவோம்" என்ற இவ்விரண்டு - அணுகுமுறைகளுமே தவறானவைகளாக உள்ளன.

ஆவியானவரைப் பற்றி நாம் கொண்டிருக்கும் தன்னிலை மறந்த எண்ணங்கள், நம்மை ஆவியானவருக்குள் பக்குவத்தில் வழிநடத்தவில்லை. ஏன்? முதலாவது, நாம் வேத வாக்கியங்களை அறியாமலிருக்கின்றோம், இரண்டாவது, நாம் கருத்துணர்வு எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. சதுசேயர்களால் கேள்வி கேட்கப்பட்டபோது, இயேசு "நீங்கள் வேத வாக்கியங்களையும் [வேதாகமத்தை] தேவனுடைய வல்லமையையும் [கருத்துணர்வை] அறியாமல் தப்பான எண்ணம் கொண்டிருக்கிறீர்கள்" (மத். 22:23-32) என்று பதில் அளித்தார். ஆவியானவரே வேதவாக்கியங்களை நமக்குக் கொடுத்தார் (2 பேது. 1:20, 21; 2 தீமோ. 3:15-17), அவைகளின்றி நாம் ஆவியானவருக்குள் வளர முடியாது. ஆவியும் வேத வசனங்களும் ஒன்று மற்றொன்றுடன் முரண்பட முடியாது. இது ஆவிக்குரிய நடைக்கான ஆவிக்குரிய பாதையாக உள்ளது. ஆரோக்கியமான உபதேசம் பலமான வேர்களை ஏற்படுத்துகிறது. ஆவிக்குரிய தன்மைக்குச் சாதகமாக நாம் ஒருபோதும் இறையியலைத் தவிர்க்கக் கூடாது. வசனத்தை நேசிக்கும் படியும், அதைத் தியானிக்கும்படியும், அதற்குக் கீழ்ப்படியும்படியாகவும் ஆவியானவர் போதிக்கின்றார். மக்கள் வேத வாக்கியங்கள் மற்றும்

கருத்துணர்வுகள் ஆகியவற்றிற்கு மாறாக, அனுபவங்கள் மற்றும் உணர்வுகள் ஆகியவற்றைச் சார்ந்துள்ள வேளையில் ஆவியினால் தொந்தரவு படுத்தப்படுகின்றார்கள்.

இந்தப் பிரச்சனையானது, ஆவியானவரை ஒரு நபர் என்பதற்குப் பதிலாக. "அது" அல்லது ஒரு "பேயுருவ ஆவி" என்று குறிப்பிடுகின்ற சில வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளினால் இன்னும் சிக்கலாக்கப்படுகிறது. ஆவியானவர் ஒரு நபராக உள்ளார் - அவர் ஒரு சக்தியாகவோ, ஒரு ஆர்வக் கிளர்ச்சியாகவோ, ஊக்குவிக்கும் சிந்தனையாகவோ, வேறு ஏதொன்றின் நபர்த்துவமாகவோ இருப்பதில்லை. நான் எவ்வாறு ஒரு நபராக இருக்கின்றேனோ, அது போன்றே அவரும் ஒரு நபராக இருக்கின்றார். அவர் தனித் தன்மையைக் கொண்டுள்ளார். அவரால், பேசவும், கேட்கவும், விரும்பவும், துக்கப்படவும், மகிழ்வடையவும் முடியும். யூகத்துடன் அல்ல ஆனால் வெளிப்படுத்துதலுடன் ஒட்டியிருங்கள். வேதாகமம் உயிருள்ளதாக இருக்கிறது (எபி. 4:12); ஆவியானவர் உயிருள்ள வசனங்களின் மூலமாக மட்டுமே நம்முடன் தனிப்பட்ட வழிமுறையில் பேச முடியும்.

வேத வசனங்கள் கருத்துணர்வின் மூலமாக மட்டுமே நடைமுறைப் படுத்தப்பட முடியும். நமது அன்றாட நடையானது, வேதவசனங்களைக் கொண்டு ''பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்ட கருத்துணர்வுடன்'' கூடிய ஒரு நடையாக உள்ளது. ஆவியானவரைப் பற்றிய பெரும்பாலான தவறான புரிந்து கொள்ளுதல்கள், வேத வசனங்கள் மற்றும் கருத்துணர்வு ஆகியவற்றைக் கொண்டு சுலபமாகத் திருத்தப்படுகின்றன. இதில் நாம் மிகவும் சிறந்தவர்களாய் இருப்பதில்லை! நம்மைப் பற்றியே நாம் நன்முறையில் உணரவோ அல்லது சபையில் சிறிது கேளிக்கையைக் கொண்டிருக்கவோ ஆவியானவர் நமக்கு அருளப்படவில்லை. இதற்கு மறுபுறத்தில், நாம் சாத்தானுக்கு அஞ்சுவதைக் காட்டிலும் அதிகமாக ஆவியானவருக்கு அஞ்சுபவர்களாய் இருக்கக் கூடாது! ஆவியானவர் ''கவன ஈர்ப்புச் செயல்களுக்குள்" இருப்பதில்லை. அவர் நமக்கு "வலிப்பு" உண்டாக்கும் சக்தியை அளிப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட மதியீனமான செயல்கள் சபையின் மதிப்பை அழிக்கின்றன என்று பவுல் கூறினார் (1 கொரி. 14:23). ஆவியானவர் பைத்தியக்காரத்தனத்தை உண்டாக்குவதில்லை.

ஆம், ஆவியானவர் இரகசியமானவராகவே இருக்கின்றார். தேவன் இரகசியமானவராகவே இருக்கின்றார். சுவிசேஷம் இரகசியமானதாகவே இருக்கிறது. சபை இரகசியமானதாகவே இருக்கிறது. ஆயினும், இரகசியமாயிருத்தல் என்பது, மூட நம்பிக்கையுடனிருத்தல் அல்லது பேய்த்தனத்துடன் இருத்தல் என்று ஆகி விடுவதில்லை. ஆவியானவரே சத்தியமாக இருக்கின்றார் (1 யோவா. 5:6). அவர் நம்மை சகல சத்தியத்திலும் வழிநடத்தியுள்ளார் (யோவா. 16:13; 14:26). சத்தியமானது கருத்துணர்வினால் மாத்திரமே சரியான வகையில் கையாளப்பட முடியும். ஆவியானவர் மனத்தெளிவற்றவராய் இருப்பதில்லை, அவர் பரிசுத்தராய் இருக்கின்றார். நமக்கு வேத வசனங்களும் கருத்துணர்வும் அவசியமாகின்றன.

பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவனாக இருக்கின்றார்

பரிசுத்த ஆவியானவர் தேவனாக இருக்கின்றார் என்ற உண்மையானது, ஆவியானவரைப் பற்றிய எந்த ஒரு வேதாகமப் படிப்பிற்கும் மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது. இந்த சத்தியத்தைப் புரிந்துகொள்ளுதல் என்பது எல்லா அற்பத்தனங்களையும் நீக்கிப் போட்டுவிடும். ஆவியானவர் தேவனாக இருக்கின்றார்! தேவனுக்குப் பயபக்தி செலுத்தப்பட வேண்டும் - பிதாவாகிய தேவன், குமாரனாகிய தேவன், பரிசுத்த ஆவியானவராகிய தேவன். தேவன் ஒழுங்கமைவாக இருக்கின்றார், அவர் குழப்பமாக இருப்பதில்லை (1 கொரி. 14:33, 40). பின்பு ஏன் ஆவியானவரிடமிருந்து குழப்பத்தை விரும்ப வேண்டும்?

1. திரித்துவம். வேதாகமத்தின் தேவன் மூவொருவராக உள்ளார். திரித்துவம், தேவத்துவம் என்பது, உண்மைத் தன்மை, ஒருமைப்பாடு, சமாதானம் ஆகியவற்றின் ஆதாரமூலமாக உள்ளது. தேவனுடன் நமது அன்றாட நடை என்பது தெய்வீகத் திரித்துவத்துடனான நடையாக உள்ளது.

2. தேவன். ஆவியே தேவனின் சாராம்சமாக உள்ளது (யோவா. 4:22-24). நாம் ஆவியானவரை ஆராய்வதற்கு முன்னர், தேவன்மீது ஆழ்ந்தறிவுடன் பயபக்தி செலுத்த வேண்டும். இதை நாம் செய்யவில்லை என்றால், மாயாவாதமும் மூடநம்பிக்கையும் தாம் விளையும்.

பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பற்றி மக்கள் பல கேள்விகளைக் கொண்டுள்ளார்கள். ஆவியானவரின் சொந்தப் பெயர் என்ன? ஆவியானவர் பெயரற்றவராக இருக்கின்றார். ஆவியானவர் மீது நாம் அன்புகூர வேண்டும் என்று வேதாகமத்தின் எவ்விடத்தில் குறிப்பாகக் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது? குறிப்பான கட்டளை நிலவுவதில்லை. ஆயினும், முதன்மையாகத் தேவனிடத்தில் அன்புகூருதல் மற்றும் நமது விரோதிகளிடத்தில் அன்புகூருதல் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் அவர்மீது [ஆவியானவர் மீது] அன்புகூருதல் என்பது நிச்சயமாகச் சரியானதாகவே உள்ளது!

ஆவியானவர் நம்முடன் ஒரு தனிப்பட்ட உறவு இல்லாத நிலையில் காணப்படாதவராக இருக்கின்றார். தேவன் திரித்துவராய் இருக்கின்றார். இவர்கள் மூவரும் சமமான தேவனாயிருக்கின்றார்கள், ஆயினும் நபர் மற்றும் பணி ஆகியவற்றில் தனிப்பட்டு விளங்குகின்றார்கள். இவர்கள் மூவரும் ஒருவர் மற்றவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிதலுடன் இருக்கின்றார்கள். ஆவியானவர் தம்மீதல்ல, ஆனால் பிதாவின் மீதும், குமாரனின் மீதும் கவனம் செலுத்துகின்றார். நாம் அவரை மேம்படுத்துவதையும் மகிமைப் படுத்துவதையும் காண்பதற்கு அவர் பயங்கொண்டிருக்கின்றார்! இது அவரது பண்பையும் அவரது பணியையும் மீறுகிறதாக உள்ளது. நாம் ஆவியானவர் மீதல்ல, ஆனால் தேவன்மீதும் இயேசுவின்மீதும் தான் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

ஆவியானவர் தேவனை அறிந்து அவரை வெளிப்படுத்துபவராக

இருக்கின்றார் (1 கொரி. 2:9-13). ஆவியானவரைப் பெற்றிருத்தலின் விளைவு என்பது, கிறிஸ்துவின் சிந்தையைப் பெற்றிருத்தல் என்பதாக உள்ளது. நாம் தேவனை அறியாத நிலையில் அவரிடத்திலிருந்து ஆசீர் வாதங்களைப் பெறுவதற்கு ஜெபித்தல் என்பது தேவனை வெளிப்படை யாக அவமதித்தலாக உள்ளது. ஆவியானவரை அறியாமல் அவரிடத்தி லிருந்து அற்புதங்களை அல்லது அனுபவங்களை விரும்புதல் என்பது ஆவியானவரை வெளிப்படையான அவமதித்தலாக உள்ளது. ஆவியான வரால் மட்டுமே நாம் தேவனுடைய நிறைவினால் நிரப்பப்பட முடியும் (எபே. 3:14-19). ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது "கறுப்பு மந்திரவாதமோ" அல்லது "பில்லி சூனியம்" சார்ந்த சடங்குகளோ அல்ல. ஆவியானவர் நமக்காக அனுபவங்களைத் தருவது இல்லை.

3. இயேசுகிறிஸ்து. இயேசுவை மகிமைப்படுத்துவதற்காகப் பரிசுத்த ஆவியானவர் இயேசுவால் அனுப்பப்பட்டார். ஆவியானவர் மீது கவனத் தைச் செலுத்தி, இயேசுவின் மீது கவனம் செலுத்தாமல் இருத்தல் என்பது, ஆவியானவரையும் அவரது ஊழியத்தையும் மீறுகிற நடவடிக்கையாக உள்ளது. ஆவியானவர் உதவியாளராக இருக்கின்றார் (கிரேக்கம்: paraclete), இவர் நமக்கு ஆறுதல் அளிப்பதற்கு இயேசுவானவரால் அனுப்பப்பட்ட வராக இருக்கின்றார் (யோவா. 14:16-18, 26; 15:26; 16:7-15). நாம் ஒருக்காலும் ஆவியானவரை, பிதா அல்லது குமாரனிடமிருந்து பிரித்து விடக் கூடாது. அவர்கள் என்னவாக இருக்கின்றார்களோ, அவ்வாறே அவரும் இருக்கின்றார். அவர்கள் எவற்றைப் போதிக்கின்றார்களோ, அவற்றையே அவர் வெளிப்படுத்துகின்றார். ஆவியானவரை ஆவியானவ ராக இருக்க அனுமதியாதிருத்தல் என்ற சோதனையை மட்டும் நாம் எதிர்த்து நிற்க முடிந்தால் [எவ்வளவு நன்றாயிருக்கும்]! அறியாமையினாலும் மதியீனத்தினாலும் ஆவியானவரை அவமானப்படுத்தாதீர்கள். அசாதாரண அனுபவங்கள் என்பவை கிறிஸ்தவ பக்குவத்திற்கு அவசியமற்றவைகளாக உள்ளன. நாம் அன்பை அறிந்து, இயேசுவைப் போல் அதிகமாய் வாழும் போது, நாம் ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்படுவதை அறிகின்றோம்.

எபேசியர் 1:3ல் பவுல், கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் நம்மை உன்னதத்திற் குரிய சகல ஆசீர்வாதங்களினாலும் ஆசீர்வதித்திருப்பதாக நமக்கு ஒரு நினைவூட்டுதலை அளித்தார். இந்த ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் யாவும் ஆவியானவரால் மாத்திரமே வழங்கப்படுகின்றன. திரித்துவம் முழுவதும் எபேசியர் 1:3ல் செயல்பாட்டில் உள்ளது. எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபமானது சபையை மையப்படுத்துகின்ற, நமது இறையியலின் புத்தகமாக உள்ளது. இது எபேசுவில் இருந்த சபைக்கு எழுதப்பட்டது. கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதங்களையும் ஆவியானவர் மூலமாக சபைக்கு அனுப்புகின்றார்! என்ன ஒரு கூற்று!

பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்முடையவராக இருக்கின்றார்

பழைய ஏற்பாட்டில் பிதாவாகிய தேவனே திரித்துவத்தைப் பிரதிநிதித்

துவப் படுத்தினார். குமாரனாகிய தேவன் நம்மிடையே சஞ்சரித்தபோது, திரித்துவத்தை அவர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினார் (மத்., மாற்., லூக்., யோவா.). கிறிஸ்து மீண்டும் வரும் வரையில் திரித்துவத்தைப் பிரதிநிதித் துவப்படுத்துவதற்கு ஆவியானவராகிய தேவன் இறங்கி வந்தார் (அப். 2). நமது யுகம் ஆவியானவரின் யுகமாயுள்ளது. ஆவியானவர் உள்ளாக வந்து வாசம் செய்தலே, மீட்புக்கென்று நமக்கருளப்பட்ட அச்சாரமாக உள்ளது (அப். 2:38; 5:32; எபே. 1:14). ஆவியானவர் அருளுபவர் அல்லர்; ஆவியானவரே கொடையாக உள்ளார். நமது சரீரங்கள் "பரிசுத்த ஆவியானவரின் ஆலயமாக" உள்ளன (1 கொரி. 6:19, 20).

கிறிஸ்துவின் இரத்தம் சபையை விலைக்கு வாங்கிற்று (அப். 20:28; எபே. 5:25-27; 1 கொரி. 6:20). தேவன் முதன்முதலில் சபையை ஏற்படுத்திய போது, அதை அவர் சரியானதாகவே ஏற்படுத்தினார். அப். 2ல் (பெந்தெ கொஸ்தே நாளன்று) தேவன் சபையில் செயல்படத் தொடங்கினார். அவர் சபையில் இருந்து தம்மை நீக்கிப் போடவில்லை. தேவன் ஒருக்காலும் "நாமகரணத்துவப் பணி" யில் செயல்படவில்லை. ஆவியானவரே சபையின் ஜீவனாயிருக்கிறார் (1 கொரி. 3:16), ஆனால் அவர் கிறிஸ்தவர்களுக்கு உள்ளாக வாசம் செய்தலின் மூலமாக மட்டுமே சபையில் இருக்க முடியும். இன்றைய நாட்களில் பூமியில் கிறிஸ்தவர்களின் இருதயங்கள் மட்டுமே "பரிசுத்தமான இடங்களாக" உள்ளன.

தேவன் சபைக்கு, ஜெபம் மற்றும் ஆவியானவர் என்ற இரு மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களை அருளியுள்ளார். இவ்விரண்டையுமே நாம் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்வதில்லை. நாம் அனுபவங்களையும், நுணுக்கங் களையும், முறைமைகளையும், தந்திரவேலைகளையும் விரும்புகின்றோம்; இருப்பினும் நாம் ஜெபிக்கவும் ஆவியானவரைப் பின்பற்றவும் தவறுகின் றோம். ஆவியானவரை நம்பியிருத்தலை விட, நிகழ்ச்சிகளை நம்பியிருத்தல் என்பது சுலபமானதாக உள்ளது. சாத்தான் சோதிக்கின்றான்; ஆவியான வரோ பலப்படுத்துகின்றார் (எபே. 3:14-19). A. W. Tozer *அவர்கள், "தொடக்க கால சபையிலிருந்து ஆவியானவர் எடுக்கப்பட்டிருந்தால், அவர்கள் செய்தவற்றில் 90% அளவு ஒழிந்து போயிருக்கும், ஆனால் இன்றைய நாட்களில் ஆவியானவர் எடுக்கப்பட்டு விட்டால், 10% அளவு மாத்திரமே ஒழிந்து போகும்" என்று கூறினார். நமது உயர் - நுட்பப் பொருளற்ற ஆர்வங்களின்றியே, முதல் நூற்றாண்டில் சீஷர்கள் இந்த உலகமுழுவதிலும் சுவிசேஷ ஊழியம் செய்தார்கள். ஜெபத்தையும், வேத வசனங்களையும், ஆவியானவரையும் ஒருக்காலும் பிரிக்காதீர்கள்.*

ஆவியானவர் எங்கேயிருக்கின்றார்? அவர் எவ்வாறு கண்டறியப்பட முடியும்? அனுபவங்களில் அல்ல. பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று நடந்த நிகழ்வுகள் மீண்டும் ஒருக்காலும் திரும்பச் செய்யப்பட்டது இல்லை; அந்நிய பாஷைகளில் பேசுதல் ஓய்ந்து போயிற்று (1 கொரி. 13:8-13). ஆவியானவர் எழுதப்பட்ட வேத வசனங்களுக்குள்ளாகக் கண்டறியப் படுகின்றார். "கிறிஸ்துவின் வசனம் உங்களுக்குள்ளே சகல ஞானத்தோடும் பரிபூரணமாக வாசமாயிருப்பதாக" (கொலோ. 3:16அ). ஆவியானவர், "சத்திய ஆவியா" னவராக இருக்கின்றார் (யோவா. 14:17; 15:26; 16:13).

மக்கள் அற்புதத்தை எதிர்பார்க்கும்படி கூறப்படுகின்றார்கள். பவுல் தீமோத்தேயுவிடம் [சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்] "பகுத்து" (2 தீமோ. 2:15) படிக்கும்படி கூறினார். ஆவிக்குரிய அனைத்து வழிநடத்துதல்களும் வேத வாக்கியங்களின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன. அப். நடபடிகள் புத்தகத்தில் உள்ள எவரொருவரும் ஒரு கனவினாலோ, ஒரு தூதனுடைய தரிசனத்தினாலோ அல்லது ஆவியானவரின் நேரடியான செயல்பாட்டினாலோ மனமாற்றப்படவில்லை. எல்லா மனமாற்றங்களிலும் மனித முகமை - சுவிசேஷ செய்தியாகிய வசனம் ஆகிய ஈடுபாடுகள் இருந்தன. தேவனுடைய வசனமே இராஜ்யத்தின் விதையாக உள்ளது (லூக். 8:11). வேத வசனங்களில் எவர் ஒருவரும் "ஆவியானவரால் ஞானஸ்நானம் பெறும்படியாகவோ" அல்லது "வரம் பெறும்படியாகவோ" ஒருபோதும் கட்டளையிடப்பட்டதில்லை. நீங்கள் ஒரு ஆவிக்குரிய நபராக இருப்பதைக் காட்டிலும் ஆவிக்குரிய வரங்களைப் பெறுவதில் அதிக ஆர்வம் கொண்டவராக இருப்பது ஏன்? மனித குலமானது "பெறுவதில்" அதிக கவனம் செலுத்துகின்றது; ஆவியானவர் "இருப்பதில்" அதிக கவனம் செலுத்துகின்றார். அத்துடன், அற்புதங்கள் சாதாரணமானவைகளாக இருந்தால்/ பொதுவானவைகளாக இருந்தால் அவை அற்புதங்களாக இருக்க மாட்டா! நாம் பரிசுத்தத்திற்கும் பக்குவத்திற்கும் ஆவியானவரை நாட வேண்டும். நாம் என்னவாக ஆகின்றோமோ, அவ்விதமானவர்களாகவே இருக்கப் போகின்றோம்.

அன்பு இருக்கும் இடத்தில் ஆவியானவர் காணப்படுகின்றார். இது மிக அரிதாகவே கவனிக்கப்படுகிறது. 1 கொரிந்தியர் 12 மற்றும் 14 ஆகியவை ஆவிக்குரிய வரங்களைப் பற்றிய இரண்டு உபதேச அத்தியாயங்களாக உள்ளன. இவையிரண்டிற்கும் இடையில் உள்ளது என்ன? 1 கொரிந்தியர் 13ம் அத்தியாயமானது அன்பைப் பற்றிய மாபெரும் அத்தியாயமாக உள்ளது! "மேலும் நமக்கு அருளப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியினாலே தேவ அன்பு நம்முடைய இருதயங்களில் ஊற்றப்பட்டிருக்கிறபடியால் ..." (ரோமர் 5:5). அன்பு என்பதே ஆவியின் கனியாக உள்ளது! சோதனை வேளை! 1 கொரிந்தியர் 13ஐ வாசியுங்கள், பின்பு "அன்பு" என்பதற்குப் பதிலாக "கிறிஸ்து" என்பதை இட்டுப்பாருங்கள். இது இவ்வசனப்பகுதிக்கு ஊறு விளைவிக்காது. பின்பு அவ்விடங்களில் உங்கள் பெயரை இட்டுப் பாருங்கள். நீங்கள் எவ்வாறு உணருகின்றீர்கள்? உங்கள் அன்றாட வாழ்வானது பிறருடைய வாழ்வில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றதா? கிறிஸ்தவர்களுக்குப் பவுல், "எங்கள் இருதயங்களில் எழுதப்பட்டும், சகல மனுஷராலும் அறிந்து வாசிக்கப்பட்டும் இருக்கிற எங்கள் நிருபம் நீங்கள்தானே" (2 கொரி. 3:2) என்று கூறினார்.

ஆவியானவர் எங்கே இருக்கின்றார்? ஆவியானவர், "அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடிய பொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கம்; இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு விரோதமான பிரமாணம் ஒன்றுமில்லை" (கலா. 5:22, 23) என்ற ஆவியின் கனியில் காணப்படுகின்றார். கனி என்பது ஒருமைச் சொல்லாக உள்ளது; விளைவுகளோ பன்மைச் சொற்களாக உள்ளன. நாம் [முதலில்] இதிலும்

பின்பு அதிலும் செயல்படுவதில்லை. ஆவியின் கனி என்பது ஒரு பொதியில் வருகிறது. உற்பத்திப் பொருள் உண்டாக்கப்படுதல் என்பதல்ல ஆனால் கனி வளருதல் என்பதே கருத்தாக உள்ளது. பல கிறிஸ்தவர்கள், மனித ரீதியான வேலைகளின் மூலமாக ஆவிக்குரிய கனி தருதல் என்பதைச் சாதிக்க முயற்சி செய்து அதில் தோல்வியடைவதால் சோர்ந்து போகின்றார்கள்! சுய முன்னேற்றப் பாடத் திட்டங்கள் அடிப்படையில் தோல்வியடைகின்றன. ஆவியானவர் மூலமாக மட்டுமே நாம் பக்குவம் அடைய முடியும். ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது அனுபவங்கள், விசேஷித்த வரங்கள், அல்லது அற்புதங்கள் ஆகியவற்றினால் அளக்கப்பட முடியாது. ஆவிக்குரிய தன்மை என்பது ஆவிக்குரிய நற்பண்பு மற்றும் பக்குவம் என்பவற்றினால் மட்டுமே அளக்கப்பட முடியும். ஆவிக்குரிய பிரகாரமாக நமக்கு வேண்டிய எல்லாமே, ஆவியின் கனியிலிருந்து வருகின்றன. இங்கு வெளியாக்குதல் அல்ல உள்ளாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்பதே விஷயமாக உள்ளது. ஒரு மக்காச் சோளத் தட்டையானது ஏற்ற காலம் வரும்போது மக்காச் சோளத்தை உண்டாக்குகிறது. மனிதன் மக்காச் சோளத்தை உண்டாக்க முடியாது. கிறிஸ்துவுக்குள், ஆவியானவராலே, தேவன் சீஷர்களை ஏற்படுத்துகின்றார். நாம் யாவருமே தன்னடக்கத்தை ஆர்வத்துடன் விரும்புகின்றோம். நம்மை நாம் தேவனுடைய கட்டுப்பாட்டிற்கு ஒப்புக் கொடுக்காத வரையிலும், நம்மையே நாம் கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஆவியானவரின் விளைவு கிறிஸ்துவினுடையது போன்றதாகவே இருக்க வேண்டியுள்ளது. நாம் "ஆவியானவரைப் போல்" இருக்க மாட்டோம்; நாம் "கிறிஸ்துவைப் போலிருப்போம்." ஒரு குழந்தை பிறக்கின்றபோது, அவன் முற்றிலும் மனிதத்துவத்துடனேயே இருக்கின்றான். அவன் ஒருக்காலும் மனிதனைக் காட்டிலும் மேன்மையானவனாயிருக்க முடியாது. ஞானஸ்நானத்தில் நமக்கு ஆவியானவர் அருளப்படுகின்றார். நாம் ஒருக்காலும் அதைவிட அதிகமான ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. தேவனுடைய பிள்ளை ஒவ்வொருவரும் அவருடைய ''எல்லாவற்றையும்'' கொண்டிருக்கின்றார்கள். "ஆவியானவர் நம்முடைய 'எல்லாவற்றையும்' கொண்டுள்ளாரா?'' என்பதே கேள்வியாக உள்ளது. ஆவியானவர் நம்முடையவராக இருக்கின்றார். ஆவிக்குரிய தன்மையின் இரகசியங்கள் ஒலிநாடாக்களிலோ, கருத்தரங்குகளிலோ, அனுபவங்களிலோ அல்லது தந்திர வேலைகளிலோ இருப்பதில்லை. ஆவிக்குரிய தன்மையின் இரகசியமாக இருப்பவர் ஆவியானவரே! "ஆவியின் கனி, சகல நற்குணத்திலும் நீதியிலும் உண்மையிலும் விளங்கும்" (எபே. 5:9).

ஆவியானவரால் நிரப்பப்படுதல்

எபேசியர் 5ல் பவுல் மூன்று பலமான கட்டளைகளை வெளியிட்டார்: "... தேவனைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகுங்கள்" (வ. 1ஆ); "... அன்பிலே நடந்து கொள்ளுங்கள்'' (வ. 2ஆ); ''... வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுங்கள்" (வ. 8). பின்பு அவர், "... ஆவியினால் நிறைந்து" (வ. 18) என்று கூறினார். இந்தக் கட்டளையானது கண்டிப்பான ஆணையின்

வடிவில் இருப்பதை முதலில் கவனியுங்கள். பவுல், "நீங்கள் ஆவியினால் நிறைந்தவர்களாயிருங்கள்" என்று அர்த்தப்படுத்தினார். தேர்ந்து கொள்ளுதல், முடிவு மற்றும் செயல்பாடு ஆகியவை நம்முடையவைகளாக உள்ளன. இது வலியுறுத்தமாக உள்ளது.

இரண்டாவது, ''நிறைந்து'' என்ற வினைச் சொல்லானது பன்மை வடிவில் உள்ளது: "நாம் யாவரும்" [ஆவியில்] நிறைந்தவர்களாய் இருக்க வேண்டும். "நாம் யாவரும்" ஒருக்காலும் அற்புத வரங்கள் பெற்று இருந்தது இல்லை!

மூன்றாவது, இது செயப்பாட்டு வினையில் உள்ளது: "ஆவியானவர் உங்களை நிரப்பட்டும்." முழுமையும் [நிரம்பியுள்ள] பாத்திரம், நிரப்பப்பட முடியாது. நிரப்பப்பட வேண்டுமென்றால், முதலில் இணங்கி, வெறுமையாக்கப்பட வேண்டும். நிரம்பிய ஒரு பாத்திரத்தில், ஏதொன்றையும் கூட்ட முடியாது. நாம் சுயத்திற்கு மரிக்கையில், அல்லது சுயத்தை வெறுமையாக்குகையில், நாம் ஆவியானவரால் நிரப்பப்பட முடியும்.

நான்காவது, இந்தக் கட்டளையானது நிகழ்கால வினைச் சொல்லாக உள்ளது. இயேசு நம்மை அனாதைகளாக விட்டுவிடவில்லை (யோவா. 13:18ஐக் காணவும்). பவுல், ''ஆவியால் நிறைக்கப்பட்டவர்களாய் இருங்கள்" என்று கூறினார். நிறைக்கப்பட்டிருத்தல் என்பது தொடர்ந்த, வாழ்நாள் முழுவதுமான ஒரு செயல்முறையாகும். நாம் நிரப்பப்படுகின்றோம், மீண்டும் நிரப்பப்படுகின்றோம். இந்தச் செயல்முறையை யாரோ ஒருவர், காற்றானது கப்பலின் பாய்களை நிரப்புவதைக் கொண்டு விவரித்தார்.

பின்வரும் கேள்வியை உங்களுக்கு நீங்களே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்: "எனது கிறிஸ்தவ நடையில் நான் பிரியமாய் இருக்கின்றேனா?"

வாருங்கள், என்னுடன் நடவுங்கள்.

பரிசுத்த ஆவியின் பலத்தினாலே உங்களுக்கு நம்பிக்கை பெருகும்படிக்கு, நம்பிக்கையின் தேவன் விசுவாசத்தினால் உண்டாகும் எல்லா வித சந்தோஷத்தினாலும் சமாதானத்தினாலும் உங்களை நிரப்புவாராக (ரோமர் 15:13).